

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

கதையுறுப்பினர்
திறல் நாடா
புலித்திறல் மன்னன்
புலித்திறல் மன்னி மனவை
வயைத் திறல் மகன்
செம்மறித் திறல் மன்னன் தம்பி
பொன்னி மன்னன் கொழுந்தி
ஆண்டி காவற் காரன்
அழகன் மகன்
ஆண்டாள் பக காரி
மின்னொளி மகள்
பெருநாடா
பெருநாட்டான் அரசன்
பெருந்திரு மகள்
பிச்சன் அமசைச்சன்
மலநாடா
வலயைன் அரசன்
மலர்க்குழல் மகள்

பெருநாட்டான் : பெருநாட்டான் பெருநாட்டான் பெருநாட்டான்.
பெருநாட்டான் : பெருநாட்டான் பெருநாட்டான் பெருநாட்டான்.
பெருநாட்டான் : பெருநாட்டான் பெருநாட்டான், பெருநாட்டான் பெருநாட்டான் பெருநாட்டான்

அகவல்
புலித்திறல் உண்டபின் பொன்னொளிர் கட்பிலில்
ஒருபுறம் தனிமையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.
செம்மறித் திறல் அங்கு வந்தான்
"இம்மொழி கேட்பாய்" என்றான் வணங்கியே.
விருத்தம்
"பொன்னியை மணக்க வேண்டாம்
அதைத் தானே புகல வந்தாய்?
பொன்னிஎன் கொழுந்தி, நீ யோ
புலசை சியின் மகனே அன்றோ?
என்னருந் தந்தை, வேட
ரினத்தவள் தன்னகைக் கப்பி
உன்னையிங் கீன்றார், என்பால்
உறவுகொண்டாட வந்தாய்."
புலித்திறல் இவ்வாறோதப்
"புலசை சிஎன் தாய்! என் தந்தை
நிலத்தினை ஆளும் வேந்தன்
நின் தந்தை அன்றோ அண்ணா?
புலப்பட உரகை கின்றேநான்
பொன்னிஉன் கொழுந்தி என்னகை
கலப்புறு மணத்தாற் கொள்ளக்
கருதினாள்; மறுப்பதனோ?"
என்றுசெம்மறிதான் கஹ

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

புலித்திறல் "இராதே" என்றான்.
பொன்னிஅந் நேரம் ஆங்கே
பொதுக்கனெ எதிரில் வந்து
தன் எழில் மஃத்தார் காலதை
தளிர்க்கையால் பற்றி, புன்னை
உன்தம் பி மணக்கும் வண்ணம்
உதவாகமு என்று சொன்னாள்.
"தமக்கையை எனக்களித்தாய்
சாதியில் இழிவு பற்றி
நமக்கலாம் பழிப் பாவானை
நங்களை நோக்கி கின்றாய்;
இமகைக் கும்புன் புறஞ்செல். உன்றன்
எண்ணந்தான் மாறு மட்டும்
அமகை கின்றனே உன்னை என்றன்
அரண்மனையை காவல் தன்னில்."

என்கா வலரகைக் கவ
இருவர் வந்தழைத்துச் சென்றார்.
நின்றசமே மறித்திறற்கு
நிகழ்த்துவான்: புஅரண்மனையைக் கள்
என்றுமே நுழைதல் வேண்டாம்
ஏகாகமு என்று சொல்ல,
நன்றனைக் கும்புத் தோட்சமே
மறித்திறல் நடக்கலானான்.

புலித்திறல்: மனம் மனம் மனம் மனம்.
மனம்: மனம்.
மனம் மனம்: மனம், மனம் மனம் மனம், மனம்.

அகவல்
உலக மக்களில் உயர்வாதாழ் வுரகைக் கும்
கலக மக்களைக் கருத்தால் திற்ப்பு
காதற் கண்ணீர் வளிப்ப
மாறு நின்றனள் வன்காப் பறையிலே.
கண்ணி
"என்ன உனக்கில்லை பொன்னி? - உனக்
கணின்த எண்ணம்? புலசைசி
தன்மகன் மலேமயை லுற்றாய் - எமதை
தாழ்வு படுத்த நின்றதாய்."
என்று புலித்திறல் மன்னி - மிக
ஏசிக்கொண்டேதிர வந்தாள்.

0000:000000 000000 00000000.
0000:000000000000 0000.
0000000000:00000000000000.

3 / 46

000000 00000000000 0000 00000000
 0000:00000000
 000000:0000
 000000000000:000000000000 000000,0000 0000 000000000000,
 00000000,0000 0000 0000000000,
 000000000000 0000 000000.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

அகவல்
மன்னியைச் சும்னத் பொன்னசல், கட்டத்தில்
தன்னாட்டைத் தோழியர் சந்தித்திழப் பாட்டில்
மிதந்துகொண்டிருந்தது மன்கை அசைத்ததால்!
எதிரில் ஆண்டாள்; இவள் மகள் மின்னொளி.
மன்னி ஆண்கைக் குவாய் பார்த்து திருந்தனர்.
மன்னி திருவாய் மலர்ந்தருள் கின்றாள்:
"வயைத் திறல் நம் பையன் பிறந்தநாள்
நாளை! அவ்விழா நன் மலர் அனைத்தும்
வளையோடும் நீ தரல் வணைடும். அதன் விலைப்
பொன்னும் பெறுவாய். பரிசிலும் பணுவாய்!
மின்னொளியுடன் நீ விருந்தும் அருந்தலாம்"
என்றாள்! ஆண்டாள் இளித்தாள்!
நின்ற மின்னொளி ஆழந்தாள் நின்னவிலே.
கண்ணிகள்
"வாழிய வாழிய மன்னீ - ஊசல்
மகிழ்ந்தாடும் கின்றனை மன்னீ!
தோழியர் ஆட்டினர் ஊசல் - கை
சோர்ந்திட நின்றனர் மன்னீ!
தோழியரும் சற்று நேரம் - ஆடச்
சொல்லுக என்னருந்தாயே

வாழிய வாழிய மன்னீ - அவர்
மகிழ்ந்தாட வும் செய்க தாயே!"
என்றனள் மின்னொளி தானும் - மன்னி
எள்ளி நகைத்துப் புகல் வாள்:
"மன்னியும் தோழியர் தாமும் - நில
மாந்தரில் ஒப்புடையாரோ?
என்னடி மின்னொளி இன்னும் - உனக்
கதேயும் திரிந்திட வில்லை?"
என்றுரைத்தாள்! அந்த நேரம் - மகன்
என்னவென்றே அங்கு வந்தான்.
"தட்டா விளக்களேன் கண்ணே - என்
தயவையத் திறல் மறைந்தா!
ஆண்டாள் மகள் சொன்ன தைக்களே - ஊசல்
ஆட்டிய தோழிகள் ஆட
வணைடும் மென்றே சொல்லி நின்றாள் - இவள்
வறேறுமகை காணாத பதே;
வணைடாம் இப்பேச்சுக்கள் என்றனே" - என்று
விண்டனள் சேயிடம் மன்னி!
"மாவடும் வொத்த கண்ணாளை - இள
வஞ்சிக் கொடிக் கிணையாளதைத்
தாவிநல் வாயிதழ் ஓரம் - உயிர்
தாக்கிடும் புனச் சிரிப் பாளதைத்
புதுவேலை உன் எண்ணமும் பெண்ணே - அதில்
தீங்கில்லை வயைத்துக்" கன்றான்.

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

பாவையும அம்மொழி கட்டாள் - எனில்
பாங்கியர் ஆடூதல் காணாள்.
அழகனும் அவ்விடம் வந்தான் - தன்
அன்புறு தோழனை நோக்கி
எழுதிய ஓவியந் தன்னை - நீ
ஏன் வந்து பார்த்திட வில்லை?
பிழையிருந் தால் உரைப் பாயே - என
பின் வருவாய் என்று சொல்ல
வழியில்லை தப்புதற் கின்றே - அவ்
வையத் திறல் பிரிந் திட்டான்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்
ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்
ஐந்தாம் பருவம் : ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்,
ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்.

அகவல்
திறல் நாட்டு மன்னனின் திருமகன் இருபதாண்டும்
நிறைவு விழாவில் நிகழ்ந்த விருந்தில்
ஆளப் பிறந்தார் அனைவரும்
வளையையோடு வந்தார் விருப்போடு ண்ணவோடு.
கண்ணிகள்
பத்தாயிரம் பெயர்கள் - அரண்மனையை
பாங்கிலோர் கட்டத்திலே
ஓத்த தலவாழை - இலகைக்கெதிர்
உண்டிட வந்தமர்ந்தார்.
எத்தாவி லும்கிடையா - தனும்படி
எண்ணிரண்டு வகையாம்
புத்தம் புதுக்கறிகள் - நறுமணம்
புரிக் கவடிபடையார்!
தித்திக் கும் பண்ணியங்கள் - அப்பவகை
தேரோ முக்கனிகள்,
ததைதிடும் கல்லையிலே - நறுநய்யும்
தயிர் ஒருகூடமும்
அத்தனை பரே களும் - எதிரினில்
அமதைத் து நய்ச்சோறு
முத்துக் குவித்தாற்போல் - பரப்பொடு
முயங்கவடிபடையார்!
முன் உண்ண அள்ளிடுவார் - உயர்த்திய
முழங்க நயவழியும்;
பின் உண்ண ஊன்றியகை - கறிவகை
பெற்றிட ஆவலுறும்!
மன்னவன் உண்டிருந்தான் - அவன்மகன்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

வயைத் திறலினுடன்!
இன்ன நிலைமை எல்லாம் - அரண்மனை
ஏழையர் பார்த்திருந்தார்.
ஏழைப் பணியாளர் - ஒருபுறம்
ஏங்கி இருந்தார்கள்.
கழகக் கரத்தைத் தவடன் - ஒருபுறம்
கப்பிடப் பட்டார்கள்.
தோழியர் கழக்குதித்தார் - ஒருபுறம்
தோகைநல் மின்னொளிதான்
தாழையின் தொன்னையிலே - கழிந்ததைத்
தாங்கிக் குடித்திருந்தான்.
விழுவது தீர்த்தவடன் - சிறப்புடன்
விருந்து தீர்த்தவடன்
அழகு மின்னொளிபால் - அவள்தாய்
ஆண்டாள் புனைமகளே,
விழுவது மிக்கநன்றே - அவ்விருந்தும்
மலே! முன்னு சலல்ல, அவள்
"இழுவது பற்றார்கள் - என அன்னாய்
ஏழையர்" என்றுரைத்தான்.
"ஆளும் இனத்தார்க்கும் - பார்ப்பனர்

அத்தனை பரீகளுக்கும்
தாளா மகிழ்ச்சியின்றோ! - இதுதான்
தனிச் சிறப்பின்றோ!
ஆளாகி வாழும் இடம் - விருந்துண்ண
ஆவலும் கொள்வதுவோ?
நாளும் அவர் மகிழ்ச்சி - நம் மகிழ்ச்சி!"
என்று நவீனராள்தாய்!

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம்.
ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம்.

அகவல்
நிலவா காளிர் வாரக்கக் காற்று நளிய
அலகைடல் இசைமை அளிக்க, மலர்ச்சேர்
பஞ்சணையில் தனியே படுத்தனே
நளெஞ்சில் அவள் கத்தி நிகழ்த்துகின்றாளே!
கண்ணிகள்
மின்னொளி இன்முக நிலவே - நிலவா!
விண்ணில வடிகுலையோ!
அன்னவள் இன்சொல் இசையே - இசையாம்!
ஆரகடல் வாயடக் காயோ!

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

கன்னங் கருங்குழல் மணமே - மணமாம்!
காட்டில் மலர்காள் அகல்வீரர்.
என்ன உரையினும் இனியும் - எனையேன்
இன்னற்புத்துகின் நீர்கள்?
காவற் பணிசெயும் அழகன் - இன்னும்
காணப் படவில்லை இங்கே!
ஆவலெல் லாம் அவனிடமே - கஹி
ஆவன செய்திட வேண்டும்.
பாவனையும் மின்னொளி தன்னை - நானே
பார்க்கவும் பசேவும் வேண்டும்.
தவேபைப் படுமிந் தநேரம் - திரிந்து
தீ மைபுரிந் திடுகின்றான்.
என்று துபிக்கின்ற வேளை - அழகன்
"இளவரசே!" என்று வந்தான்.
"ஒன்றுசெய் ஒன்றுசெய் அழகா! - அழகா
ஒண்டொடி வீட்டுக்குச் செல்வாய்.
நன்று கிழவனை நோக்கிப் - பழங்கள்
நாலநைத்து கொண்டு வரச்சொல்.
சென்றிடு வான் பழத் தோட்டம் - நோக்கிச்
செல்லுக" என்றான் இளங்கோ!
(அழகன் போகின்றான்.)

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம்: ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்
ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்.

அகவல்
அன்னையின் நிரவில் அரசர் அரண்மனை
தன்னில் தங்கினான் போலும்! தந்தையே,
சிறிது நேரம் சந்திப்பைப் பாட்டொன்று
பாடாக என்றான் மின்னொளி
பாடும்புன் வந்தான் அழகன் பரிந்தே!
புறொடை வண்பா
"அன்பு முதிர்ந்தவரே! ஐயா, விரைவில் நீர்
மன்னர் மகன் விரும்பும் மாண்புநிகழ் ஐந்தாறு
தயைவாய்க் கொண்டு வரத் தோப்புக்குப் போய் வாறும்
வாய்நிப் போகின்றான் வையத் திறல் அங்கே"
என்றான் அழகன்; உடன் ஏகினான் அம்முதியோன்!
"மன்றிடை ஆடும் மயிலேன் மின்னொளியே!
மாவின் கனிமீது மையலுற்ற நம் இளங்கோ,
மாவின் மலே ஏறியிங்கு வந்திடுவான் இந்நேரம்"
என்றான். இளமங்கை "ஏன் நீ நடந்துவந்தாய்?
மன்னன் மகன் குதிரை ஏறி வருவதென்ன?"

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

உன்னிளங்கால நோகா திருக்குமா? மன்னர்மகன்
தன்கால்கள் மட்டுமா மன்கால்கள்?" என்றே
அழகன் நிலைமைக் கிரங்கி அவனை
மூழ்தன் பால் நோக்கி முகநிலவு சாய்த்திருந்தான்!"
வயைத்திறல் வந்தான்; வஞ்சி வரவற்றான்.
கயையால் தடிக் கிட்பாள் காற்சிலம்பால் பாட்டிசைத்தான்;
இன்பஉருக் காட்டி எதிரினிலே நின்றிருந்தான்.
அன்பால் "அமர்க" என வயைத் திறல்சொன்னான்.
சற்றே விலகித் தரையினிலே கையென நி
மற்றுமிரு வாழதைத் துட்கைகள் ஓருக்கணித்து
மின்னொளியும் உட்கார்ந்தான் மலோடதான திருத்தி!
"மின்னொளியே வீட்டில் விருந்தும் அருந்தினையோ?"
என்று வினவினான். கட்டை எழில்வஞ்சி,
"அந்தப் பெரியவருந் தழைக்கே கருந்ருதினையோ?
இந்தவகைநீ மட்டும் ஏன்தான் அருந்தினையோ?
கழிக்குடித்தார் இவ்விரக குடித்தனத்தார் எல்லாரும்!
வாழ்வுககே வந்தவர்கள் வாய்ப்பாய் விழுங்கினரே!"
என்றான் முகஞ்சுருங்கி. இன்னல் உளங்கவர
"மன்னர் வகுப்பென்றும் மற்றவகுப்பென்றும்
இந்நாட்டில் இல்லா தினிமறே புரிந்திடுவனே"
என்றான்! அவ் வளை முதியோன் எதிர்வந்து
"தித்திக்கும் மாம்பழங்கள் தடிக் கொணர்ந்தனே நான்"

பத்துக்கும் மலேருக்கும் பாராய் இளங்கோவே"
என்றான். பழத்தோடு வயைத் திறலோ, தன்
கூன்றை நிகர்த்த குதிரை ஏறிச்சென்றான்!
"போய் வருவனே" என்றான் அழகன். இளவஞ்சி,
வாயு மிரங்க, மனமிரங்க "நீ நடந்தா
போகின்றாய்?" என்றான். "புதிதல்ல" என்றழகன்
ஏகலுற்றான் மின்னொளியை ஏய்த்து.

ஐந்தாம் பகுதி.

ஐந்தாம் பகுதி.

ஐந்தாம் பகுதி: ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல்

அரியணை அமர்ந்த அரசனின் எதிரில்
பெருநாட் டமசைசன் பிச்சனும் அமர்ந்தே
"அரசே, உன்னைநான் அணுகிய தனே எனில்
பெருநாட்டு மன்னனின் ஓருமக ளான
'பெருந்திரு' என்னும் அப் பெரெழி லாளனை
திருமகன் வயைத் திறல் மணப்பது
பெருவான், நிலவரைப் பெறுவ தாகும்!"

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

இந்த உறவினால், இவ்வையத்தில்
எந்தப் பகைவரும் இல்லா தொழிவர்.
அதனால் திறல்நாடும் அப்பெருநாடும்
எதனாலும் மனேமையெய்துதல் கட்டும்!
திருவாளம் யா" தனெக் கட்டான்.
அரசன் மகிழ்ச்சியால் அறவான் ஆங்கே:
கண்ணிகள்
'மிக் கமகிழ்ச்சி அமைச்சே! - மிக
மனேமையுடையதிவ் வண்ணம்.
சிக்கல்கள் பற்பல தீரும் - பல
தீ மமைகள் மாய் வது திண்ணம்;
திக்கை நடுங்கிட வகைக்கும் - இத
திரும்ப வறுவா! மெய் யன்றோ!
விக் குள் எடுக்கையில் தண்ணீர் - உன்
விண்ணப்பம்' என்றன மன்னன்.
"வையத் திறர்கிதைச் சொல்க! - அவன்
மணந் துகொள் எத்தக வண்ணம்
செய்க எனக்கிதை நாளை - நீ
தெரிவிக்" என்றன பிச்சன்.
"செய்திடுவனெனின இன்றே - நான்
செப்பிடுவனே பதிலை நாளை!
துய்யஎன் மன்னி கருத்தும் - கட்டெய்ச்
சொல்லுவனே" என்றன மன்னன்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்.

அகவல்
பாங்கியர் அப்புறப் படுத்தப் பட்டனர்.
ஆங்கொரு கட்பிலில் அரசனும், மன்னியும்
விரைவில் வந்தமர்ந்தனர். வந்தேன் முகத்தில்
புதுமை கண்டான் மன்னி
அதனையறிய ஆவல்கொண்டனளே!
கண்ணிகள்
"பெண்ணேன் மகன்குப் பெருநாட்டான் - தன்
பெண்ணைக் கொடுப்பதெனும் நல்ல செய்தியைக்
கொண்டுவந்தான் அமைச்சன் என்னசொல்கின்றாய் - உன்
கொள்கையும் தெரிந்திட வேண்டுமல்லவோ?
அண்டநாட்டரசனின் உறவாலே - நமக்
கல்லல் குறையுமெனல் உண்மையல்லவா?
தொண்டைக் கனிநிகர்த்த இதழாலே - எண்ணம்
சொல்லுக" என்றும்னன் சொன்ன அளவில்,

0000: 00000000 000000.
 0000: 0000.
 00000000: 00000, 000000000, 000000.

11 / 46

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

தீ யன நல் லன காணாத இப் பரு வத் ததே - ஓரு
சயேயிழை யோடறம் சயெவதவெவ வாறுளம் ஓத்தே?
தய்யுத்தியை யோடறம் சயெவதவெவ வாறுளம் ஓத்தே?
தொல்லறி வோரிடம் கல் வி பயிந் திட வணை டும் - நான்
பாயும் பகைவர் தமக் கிடையே லகாள் - எனபை
பாரோடும் போராடும் வண்ணம் பயிற் றுக" என்றான்.
வயைத் திறல் சொன்ன பசே சினகை கட்டெனன் மன்னி - தன்
வாயை அடக்கினள் ஏதும் சொல் லாம லிருந்தான்.
பயைவந் தானந் தநேத் திலே எழில் மன்னன் - "எந்தப்
பாவையை நீ மணம் சயெத் திட எண்ணின" என்றே
துய்யுத்தியை மனைத் தனகை கட்டெனன். அன்னையுரைப் பாள் - "அவன்
துய்க் கநினைப் பது பல்கலையே" என்று சொன்னான்.
வயைக் காணும் புலித் திறல் மன்னவன் கட்டெனன் - தன்
மனைத் தன் கருத் தினை நன்றென் சொல்லி நடந்தான்.

ஐய்யுத்தியை : ஐய்யுத்தியை.

ஐய்யுத்தியை : ஐய்யுத்தியை ஐய்யுத்தியை.

ஐய்யுத்தியை : ஐய்யுத்தியை, ஐய்யுத்தியை.

அகவல்
ஏந்தலபை பிச்சன் எதிர்பார்த்தபடி
அரண்மனையைத் தனியிடத் தமர்ந் திருந்தான்.
புலித் திறல் ஏந்தல் புறப் படு கதிர்போல்
வந்தான். பிச்சன் மழைநாட் கருவிப்போல்
ஆவலோடும் வணங்கி அமர் அமர்ந்தான்.
"என்மகன் வறேறோர் எழிலுறும் பாவைபால்
தன் உளம் போக்கினான்" என்றான் மன்னன்.
"அவளயார்?" என்றான் கவலையொடும் பிச்சன்.
"பல்கலைப் பெண்" என்று மன்னன்
சொல்ல, அமைச்சன் சொல்வான் எழுந்ததே!
கண்ணிகள்
"வயைத் திறல் மொழி பொய்யே! - அவன்
மணம் வறெடுத்திட வில்லை.
தயைல் ஓருத்தியை மனைத் தன் - உளம்
தாவி யிருப்பது மயம் மமை.
துய்யவ னாம் பெரு நாட்டான் - பெற்ற
தோகை மணத்தை விலக்கப்
பொய்யுரைத் தான்! கலமை து - நஞ்சு
போனதென்றான் அது பொய்யே!
காளையுமுகத்தினிற் கண்டனே - உயிர்க்
காதல் வருத்தத்தின் வீச்சு!
மீளவும் மனைத் தனிடத்தே - மண
மனை மயைச் சொல்லுக" என்றான்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

"காளையுரத்தைத் தது மயெய்யே - அவன்
கருத்தில் ஐயுற வில்லை.
மீ ளவும் மறைந்த னிடத்தே - சொல்லல்
வீ ண்ணென்று" மன்னவன் சொன்னான்.
"மலையைன் எம்பகை மன்னன் - அவன்
மகளகைக் கட்டுவ தாலுன்
நிலையுயர்ந் திடும் என்றே - நீ
நினதைத் திருக்கவும் கட்டும்.
பலபல நினையாதே - எம்
பாவையை ஒப்பு" என்றான்.
"கலையிலு களன் மறைந்தன்" - என்று
கழறி னன்புலித் திறலே.
(அமைச்சன் சின்னான்.)

செவ்வாய்: செவ்வாய் செவ்வாய் செவ்வாய்.
செவ்வாய்: செவ்வாய்.
செவ்வாய்: செவ்வாய் செவ்வாய் செவ்வாய் செவ்வாய்,
செவ்வாய் செவ்வாய்.

அகவல்
மழை பிடித்தகை மலோம் இடதுகை!
தாழாக் கோல்கை வலதுகை யாக,
மூழங்கால் சேற்றில் மூழ்க,வாய் திறந்து
பூந்தமிழ் பாடினர் வயலில் உழுவோர்!
அவ்வழி அணுகிய சமம் மறித் திறலின்
விழிகள் தொழிற்படும் உழவர் பால் விரைந்தன்!
கருத்தோ கடலுலகு நிலமையில் ஆழந்தது!
சமம் மறித் திறல் பாடவான்
அம்மூழ் துழைப்போர் அகத்தை நோக்கியே:

செவ்வாய்
எழுப்பு
ஆளுவோர் என்றே சிலரை
அளித்த துண்டோ நீ உலகே?
உடனெழுப்பு
மீ ளுமாறின்றி மிகுபெரு மக்களகை
கருவினில் விளைத்ததும் உண்டோ?
அடிகள்
வாளொடு பற்ற துண்டோ சிலரை?
வடவொடு பற்றாயோ பலரை?
நாளும் உழைப்பவர் தமபைப் பற்ற தாயே,
நயவஞ் சரபைப் பற்று ளாயே?
மலைவர் என்றொரு சாதியையும்,

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

வீழ்ந்தவர் என்றொரு சாதியையும்
தோலில் கருதியில் அமைந்திடு மாறு
தோற்றுவித் தாயோ கஹு!

அகவல

உழைப்பவர் என்றே ஓரினம் உண்டோ?
பழிப் பிலா துலகின் பயனை நுகரும்
ஓரினம் உண்டோ பிறவியில்? என்றே
ஏரூம் நிறுத்தி எண்ணினர் உழநரே!
(சமீபநித திறல் சலெக்கின் றான்.)

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி.

ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

ஐந்தாம் பகுதி: ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல

பழத்தோட் டத்தகை கிழவன் நண்ணினான்
அழகன், மின்னொளி அருகரு கமர்ந்தே,
அரசன் மகன்தான் அனுப்பிய பண்ணியம்
அருந்து கின்றனர். அழகன் அருந்த
மின்னொளி விரும்பி வணை டுவாள் அவனை!
அதனை மின்னொளிக் களிப்பான் அழகன்!
உற்றதந் தகைக்கென ஒருபங்கு வதைத்து
மற்றவை இருவர் அருந்தினர்.
தற்றென வந்தான் அரசன் சயே.

கண்ணிகள்

"பெருநாட்டும் மன்னவன் பெண்ணை - நான்
பெற்றிட வணை டுமென்றார்கள்.
ஒருநாட்டும் மன்னவன் பெண்ணும் - எனக்
கூண்மையில் வணை டுவ தில்லை;
திருநாட்டி லயேொரு பாவை - அவள்
செல்வத்தின் நரேபகையாவாள்
இருநாட்டும் அன்னவள் மலே - நான்
இட்டவிட்டனே என்று சொன்னனே.
இவ்வாறு நான் சொன்ன தாலே - என்னை
ஈன்றவர் ஒப்பிட லானார்;
அவ்விடத் தபேரு நாட்டின் - ஓர்
அமைச்சனிடத்திலும் சொன்னார்.
"வெவ்வுளத் தோடவன் சென்றான் - இந்த
வடிகை எப்படி?" என்றே
மவிழி மின்னொளி தன்பால் - எழில்
வையத் திறல் வந்து சொன்னான்.
"இத்திரு நாட்டினிற் பாவை - அவள்
யார்?" என்று கேட்டனள் வஞ்சி!

0000:00000000,000000000000.
0000:0000.
0000000000:0000000000 000000,0000000000
000000,000000000000.

ஆர்ந்த பரமபடகை கட்டி - அவன்
ஆட்சியகை கைப்பற்றலாம்" என்று சொன்னான்.
நன்றிது என்றனன் மன்னன் - உடன்
நால்வர்நல் ஓற்றுகள் தம்மையழைத்தான்.
"இன்று திறல்நாடு சனெறே - அங்
கியலும் நிலமைகள் யாவையும் இங்கே
அன்றன் றுரதைத் திடவனெட்டும். - இடை
அஞ்சற்படாது திடும் ஆட்களினோடு
சனெறிடுவீ" ரனென்று சொன்னான்; - உடன்
சனெற்றார் ஓற்றுகள் கோவை வணங்கி.

16 / 46

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

எங்கே சமெம்மறி என்றழைந் தன்னே!
 அறுசீ ர் விருத்தம்
 இரூக்கைவிட் டழைந் தான் சீ ரி
 ஏகினான் வளிப்பு றத்தே!
 ஓரூத் தனை உணர்ச் சி மிக்க
 சமெம்மறித் திறலை நோக்கிப்
 "பிரித் தனே உன் ஆவி" என்றான்.
 மன்னவன் பிடித் த வாளைச்
 சிரித் தசமெம் மறித் திறல் வான்
 சிதைத் தது; திகைத் தான் மன்னன்.
 சமெம்மறி சபெப் பு கின்றான்:
 "திறல் நாட் டு மக்கள் தம்பால்
 மயெம் மயையே புகல் வனே! மக்கள்
 மலே என்றும் மட் ட மன்றும்
 பொய் மயால் புகலும் ஏட் டபைப்
 புகலுவார் தம் ஏற் பாட் டை,
 இம் மாநி லத் தில் மாற்ற
 ஆவன இயற்றித் தீ ர் வனே.
 "இதுவநோன் மக்கட் கிந் நான்
 இயற்றிட எண்ணும் தொண்டு!
 முதியோன் நீ உடன பிறந்தாய்

உன்னுயிர் முடிப் பதுன்றன்
 அதிகாரம்! அல்லால் என்கை
 அவ்வினை செய்வ தில்லை!
 பொதுமக்கள் உள்ளம் நோக்கப்
 போகின்றனே" என்று போனான்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
 ஐந்தாம் பருவம்.
 ஐந்தாம் பருவம்: ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.

அகவல்
 குளக்கரையின் தன்னில் கொம்பு கொண்டு, பல
 விளக்கும் அழகனை வலேன் அணுகி,
 "எவ்வர" என அவன் இவ்வரம் என்றான்.
 "என்ன அலுவல்" என்றான். அழகன்
 "மன்னன் மகனின் துணையாள்"
 என்றான். வலேன் புவணக்கம் மு என்றானே!
 அறுசீ ர் விருத்தம்
 "பொன்னாற்றார் முத்துச் செட்டி
 புதல்வன் நான் வாணிகத்தில்
 பொன்னலாம் இழந்தனே" என்றன்
 புதுமனையாளும் சித்தாள்.

அகவல்
அரண்மனை தன்னில் ஆங்காங்குச் சனென்று
மின்னொளி தன்தாய் தன்னதைத் துடினாள்.
காவல் அறையில் பொன்னியொடும்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

மேலே இருப்பது கண்டுவியந் தாளே!
கண்ணிகள்
"வீட்டை மறந்தாயோ - எனையும்
வழைப்பை விட்டாயோ?
நாட்டில் அரண்மனையே - உனக்கு
நன்றைக் கொண்டாயோ?
போட்டது போட்டபி - விடுத்தே
போனாள் அரண்மனையைக் கே
கேட்டுவா எண்ணுரைத்தார் - தந்தைதாம்"
என்றனள் கிள்ளை மின்னாள்.
"மன்னர் கொழுந்தியடி - நிலைமை
மங்கிட லானதடி!
கன்னல் மொழியாளை - மன்னவன்
காவலில் வதைத்தானே!
என்னதைத் துணையாக - வதைத்தான்
ஏந்தலின் நன்மகன்தான்.
உன்னை மறக்கவில்லை - தந்தையை
உளம் மறந்ததில்லை"
என்றனள் ஆண்டாள்தான் - இந்நிலை
ஏனென்று கேட்டவளாய்
மின்னொளி நின்றிருந்தாள் - அவள்தாய்
மேலும் உரைக்கின்றாள்:

"மன்னவன் தம்பியினை - அச்சம்
மறித்திறல் தனையே
பொன்னியும் காதலித்தாள் - இதனையே
புலித்திறல் எதிர்த்தான்.
புகலும் சமம் மறிதான் - வடேர்தம்
புலசைச்சியின் மகனாம்;
இகழத் தக்கவனாம் - அவனை
இவ்விடம் வகைகாமல்
அகற்றி விட்டார்கள் - இந்நிலை
அரண்மனையைக் குடியார்.
மிக இரக்கமடி - நினைத்தால்
வெந்திடும் உள்ளம் மென்றாள்.
"வட்டேடுவ மங்கையிடம் - மறிதான்
வந்தேனாக் கபேற்றான்
நாட்டில் அவன் புலையை - எனவோ
நவிலல் என்னமுறை?
ஏட்டினில் உள்ளதுவோ? - தமிழர்
இனத்தில் வேற்றுமைதான்?
வட்டேடுவர் மக்களன்றோ?" எனவோ
விண்டனள் மின்னொளிதான்.
"தோட்டத்தில் ஆபியிரு - மகளே
தயவையுத்திறலாக்
கேட்டு வருகின்றேன் - விரைவில்

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

கிள்ளையே வீட்டுக் கனெ
நாட்டம் உரதைத் தாளே - ஆண்டாளும்!
மின்னொளி நன்றென்றே
தோட்டம் புகுந்தாளே - அழகிய
தோகமையில் கண்டாள்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம்.
ஐந்தாம் பருவம்: ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்,
ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம்.

அகவல்
பசும்புற பச்சைப் பட்டு விரித்த
விசும்பு நிகர்த்த விரிதரை தன்னில்
மல்லை படர்ந்துபோய், விளாவை அளாவச்
செல்வச் சழைமலர் கொன்றை திரட்டி
ஆயிரம் கிளகைக்கயால் அளித்து நிற்க
வாயடங் காது மணிப்புள் பாடப்
புன்னை மலர்க்கிளை தன்னெற் பரிப்பொடும்
மின்னொளி வருகனெ அழகைக்
அன்ன நடையாள் அணுகினாள் ஆங்கே.

ஐந்தாம் பருவம்
வளர்ப்பு மயில்தான் மரத்தடியில் ஓடிக்
களித்தாடக் கண்ட களித்தாள் - கிளிப்பேடு
கஞ்சியது சவேற் கிளிவந் தருள் புரிய
வஞ்சியது கண்டாள் மகிழ்ந்து!
தனியிருக்கும் தாழ்பலவகை கண்டாள் பின் வரேல்
கனியிருக்கக் கண்ட வியந்தாள் - இனியவாம்
"புகழ்கண்டாள் புகழில் புதியபண் பாட்கின்ற
புகழ்கண்டாள் இன்பங்கண்டாள்.
கோணிக்கொம் பாட்டியசெங் கொத்தலரிப் புகழ்கண்டாள்
மாணிக்கம் கண்டாள் மகிழ்கொண்டாள் - சேணற்றுகும்
தன்னையிலே பாளை சிரிக்கச் சிரிக்கின்றாள்
புன்னையிலே போய்க் கண்டாள் மூத்தது.
மின்னொளி ஆங்கே வயிலில் உலவுகின்றாள்
மன்னன் மகனோ தொலைவினிலே - நின்றபடி
கண்ட களிக்கின்றான் கட்டழகைத் தன்னுளத்தால்
உண்ட களிக்கின்றான் உற்று!
மான்கண்ட புகழ்க்கும் மங்கையினை மன்னன் மகன்
தான்கண்ட புகழ்ப்பான்! தயைல் நல்லால் - வான்கண்ட
செம்மா துளங்கண்ட சலே விழிப்புகழ்க் காவன்
அம்மா துளங்காண்பான் ஆங்கு!

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

மன்னவன் மறைந்தனின் நண்பன்
பின்னும் உரதைத் திட லானான் :- புண்ணன்
பிள்ளையின் மறைபிழையில்லை
மின்னொளி மறைகருத் தில்லை - அவன்
வெஞ்சிறை வாழ்வது நன்றோ?மு
என்றுரைத் ததேன்ற பபோது - மன்னன்
"என் அழகாஇது கடைபாய்.
அன்னவன் உள்ளக் கிடக்கை - நானும்
ஆய்ந்திட வணைடும் அதற்குள்
உன்மொழி நம்பிட மாட்டனே - அவன்
உற்ற சிறமை ட்க மாட்டனே.
இன்ன நிகழ்ச்சிகள் யாவும் - நீ யே
எங்கும் உரதைத் திட வணைடாம்மு
என்றான் புலித்திறல் மன்னன் - சரி
என்றுரைத் தான் அழகன் தான்.

ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல்
சிறையில் வயைத் திறலிருக் கின்றான்.

காவற் காரன் கடிது சனென்று
"மின்னொளி பாரக் க வணைடும் மனென்றான்"
என்று சொன்னான். "இட்டவா இட்டவா"
என்றான் இளங்கோ! 'வலே விழி' யாளவள்
முகமலர் மறைய முக்கா டிட்டும்
விரைந்தாள்! இரும்பு வலேபு புறத்தே
இருக்கும் சமெமல் இருவிழி மலர்ந்தே
"மின்னொளி மின்னொளி விளையாடும் மயிலே!
உன்மலே வதைத் தகாதல் உளவறிந்து
மன்னவன் என்னசை சிறையில் வதைத்தான்!
என்றன் உயிரே வாவா!" என்றான்.
"மின்னொளி அன்றுநான்; வலே விழி அன்றோ
என்ன மணந்துகொள்" என்றான்.
மன்னவன் மகனின் உள்ளம் எரிந்ததே.
கண்ணிகள்
"என்னதிர் நிற்கவும் வணைடாம் - இங்
கதேயும் புகன்றிட வணைடாம்.
உன்ன மணந்திட மாட்டனே - நீ
ஓட்டாரம் செய்திட வணைடாம்.
மின்னொளி என்னுயிர்" என்றான் - வந்த
வலே விழி ஓடி மறைந்தாள்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி: ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல்
வயைத் திறலை மன்னன் அணுகினான்.
சிறையின் கதவு திறக்கப் பட்டது.
புலித் திறல் புகுந்தான் புதல்வனைப் பற்றி
வலிதில் இழுத்து மண்ணிற சாயத்துச்
சாட்டயாற் கைகள் சலிக்க அடித்தான்.
"ஆட்படும் இனத்தின் அணங்கை மணப்பதா?
வாட்பட மன்னரின் மாண்பைக் குறைப்பதா?
மின்னொளி தன்னை வறொப்பதாகவும்
வலேவிழி தன்னை விரும்புவதாகவும்
விளம்பும் வரகைக்கும் மீள மாட்டாய்."
என்று கபி மன்னன் ஏகினான்.
அழகன் உணவுடன் அங்கு வந்தான்.
கூறுதிப் பெருக்கில் கொற்ற வன்மகன்
கிடந்தது கண்டு நடங்கி, புஅன்பனே
எவரால் நேர்ந்த இன்னல் ஐயோ! மு
என்று பதறினான். இளங்கோ, "அழகனே
வலேவிழி தன்னை வறொத்ததால் என்னதை
தந்தை சாட்டயால் அடித்தார்" என்றான்.
அழகன் அவ்வூரை கட்டேட்டே

29

அழற்பட நஞ்சுடன் சின்னான அயலிலே.

25

இடம்: திறல்நாட்டின் நகர்ப்புறம்.
நேரம்: நள்ளிரவு.
உறுப்பினர்: பெருநாட்டின் ஒற்றர், அழகன்.
அகவல்

அனல்பட்டதுத் தாண்டுவான் போலும் அழகன்,
பெருநாட்டின் ஒற்றர் எதிரில்
விரைந்தோடி நின்றான் விளம்புகின்றானே:
புறொடை வண்பா
"பெருநாட்டான் பெற்ற பெருந்திருவன அன்றி
ஒருநாட்டு மங்கையையும் நான் மணக்க ஒப்பனே
என்றுரைத்தான் மன்னன் மகன் என்ன பிழையிதிலே?
அன்றே சிறைவதைத் தான் ஆணழகை அவ்வரசன்
காட்டும்லையன் மகளைக் கட்டிக்கொள் என்று சொல்லிச்
சாட்டயினால் சாகப் புடகைக்கின்றான் தன்கையால்!
செங்குறுதிச் சேற்றில் சிறையில் மடிகின்றான்.
எங்கிதனைச் சொல்வனே இரக்கம் உமக்கிலையோ?

தரவை, வீட்டு, தரவு, சிறுநீர், நகரம் ஆக

31

27

29 / 46

நிறைநி லாமுகம் நிலத்திற் கவிழக்
 கருங்குழல் அவிழக் கண் நீ ர் உகுகக்
 இரூளிற் கிடந் தபொன்னி எழுந் தான்.
 "சமெம்மறித் திறல் நான்" என்ற தீ ங்குரல்
 மலெல்லெனப் பொன்னி காதில் விழுந் ததே!
 அவள் அவன் அணைப்பும் பிணைப்பும் ஆனார்
 உள்ளம் இரண்டும் உலகை மறந் தன.
 வாயிலோர், "அழகன் வராததனை வளியில்?
 போயினான் என்ன புரிந் தான் இன்னும்?"
 என்றனர்; ஐயம் எய்தினர். ஒருவன்
 அறகைக் குள், ஒருகண் அரமுகம் சாயத் தான்.
 இரண்டால் ஒன்றிலொன்றிருகூதல் கண்டான்.
 அவன் பதைத் தோயினான் அரசு னிடத்தில்!
 அரசன் மறவர் ஒருசில ரோடும்
 விரைவில் வந் தான். "வளியில் வருவீ ர்
 இரூவரும்" என்று பெருங்குரல் பாய் ச்சினான்.
 அழகன் உடையில் அங்குச் சமெம்மறி
 மழமழ வனென்று வந் து நின்று
 கொழுகொழ வனென்று சிலசொற் கறினான்.
 முக காடும் நீ க்கி முடியரசன் கண்டான்
 சமெம்மறித் திறல் சழும்மலர் முகத் தை!
 "இவன்கைக் கட்டி இழுத்துச் செல்க
 32

சிறகைக் கென்று மன்னன் சபை யினான். மறவர்
 அவ்வாறு பிணித் ததே அழைத்துச் சென்றனர்.
 காவலிற் பொன்னியகை கண்ணால் வதெப்பிப்
 "புலசைச் சி மகனைப் புணர்ந் த புலசைச் சி
 கொலகைக் குக் காத்திரு" என்று
 நிலத்திடி எனவநே து நரேந் தானே.

28

இடம்: அரண்மனைவாயில், திருக்கள், தொழிற்சாலை.
 நேரம்: காலம் முதல் இரவு வரகைக் கும்.
 உறுப்பினர்: அழகன், தொழிமார், திருவினர், தொழிற்சாலையினர்.
 இணைக்குறள் ஆசிரியப் பா
 தயம் மொழி என்னும் தொழி, அரண்மனை
 வாயிலில் நின்றான். அவளை,
 அழகன் அணுகிக் கற்று கின்றான்:
 "நாமலொம் தாழ்ந் தவர், தாமலொம் உயர்ந் தவர்"
 என்று மன்னர் இயம் பினார் அன்றோ?
 நம்மில் ஒருத்தியை அம்மன்னர் மகன்
 மணக்க நினைத்தான் என்று
 சிறையில் வைத்ததும் தெரிந் தாய் அன்றோ?
 மன்னியின் தங்கையாம் பொன்னிசமெம்மறியை
 மணக்க நினைத்ததால் மாளப் போவதை
 அறிவாயன்றோ?
 சமெம்மறித் திறலும் சிறையில் உள்ளான்

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

அம்மங் கதைனை அணுகிய தாலே
கண்டாய் அன்றோ?
தன்மானத்ததைத் தமிழர் இழப்பதா?
பொன்னே தரினும் மன்னன் அரண்மனை
வாயிலை மிதிப்பதும் தீயதமோ
என்றான் அழகன்.
புருவம் நற்றி ஏற இருவிழி
எரியசைச் சொரிய "என்போன் றார்க்கும்"
இங்கென்ன வலே?" என்றே
அங்கிருப்போரை அணுகினாள் விரைந்தே!
சிலநாழிகையில்,
தோழிமார் அரண்மனை துறந்தனர்;
பணிப்பெண்டிர்கள் பறந்தனர்.
காவலர் போயினர்;
பாவலர் எட்டியும் பாரோம் என்றனர்;
மயக்காப் பாளரும் வீடும் திரும்பினர்.
அடக்களை ஆக்குநர் இல்லை.
அரண்மனை இவ்வாறாகத் --
தெருவெலாம் தெருவின் வீடெலாம், வீட்டின்
விறுந்தினர் பொருந்தினோர் வருந்தலானார்.
பிறப்பில் தாழ்ந்தது பெருமக்கள் கட்டமா?

33

பிறப்பில் உயர்ந்ததச் சிறிய கட்டமா?
என்றே ஆரத்தார்த்து விழுந்தனர் --
ஆலதைத் தொழிலினர் அங்கொரு பாங்கில்
"கலிக் கென்றே ஞாலத்தில் பிறந்தோம்
கோலதைத் தாங்கியே பிறந்தனர் கொற்றவர்
என்றன்ன; மன்னன் வீழ்க!
என்றனர்; பாரப்பனர் வீழ்க!"
என்று கவினர்.
மனத்தாங்கல்கள் வளரந்தன!
இனத்தின் எழுச்சி நாடலொம் எழுந்ததே.

0000:00000000 0000.
0000:0000.
00000000:00000000,0000,00000000,0000.

இணைக் குறள் ஆசிரியப் பா
"யாமிட்ட சோறுகறி எப்படி" என்று
நாட்டு மன்னனைக் கட்டினார் பார்ப்பனர்.
"நன்று மிகவும்" என்றான் மன்னன்.
மலேமும் மன்னன் விளம்புவான்:
"தாழ்ந்தவர் தம்மில் ஒன்று சேர்ந்தனர்."

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

உயர்ந்தவர் நாமும் ஒன்று சேர்ந்தோம்"
என்றான். பார்ப்பனர்,
"இப்பி விடவதும் ஏற்றதல்ல.
தாழ்ந்தவர் போக்கைத் தடுக்க வேண்டும்
அவர்களின் நன்மைக் காகவே!
அவர்மேல் படையை அனுப்ப வேண்டும்
அவர்கள் நன்மை கருதியே!
அரண்மனை வேலையை அவர்கள் மறுத்தது
கூற்றமன்றோ?
பொறுக்க லாமோ, ஒறுக்க வேண்டும்
அவர் நன்மைக்கே!
அவர்களில்
ஓரா யிரம்பேர் ஒழிந்துபோ கட்டும்மே
மற்றவர் வழிக் கு வருவா ரன்றோ?
திருத்த வேண்டும்; திருந்துவர்.
மக்களதை திருத்தல் மன்னன் கடமை!
மனுநில நாட்டில் வழங்க வேண்டுமே
அதற்குப்
பார்ப்பனர் காப்பாற்றப் படாதல் வேண்டும்
ஆள்வோர் பார்ப்பனர் சொற்படி
ஆள் வேண்டும்.
விளைபொருள் விற்பவர் வேண்டும்
வளவயல் உழவும், குளச்சேறெடுக்கவும்
இரும்பு டிக் கவும் கரும்பு நடவும்

உப்புக் காய்ச்சவும் தப்ப டிக் கவும்
சுவர் எழுப்பவும் உவர்மண் எடுக்கவும்,
பரப்புடகை கவும் சரூப்புத் தகை கவும்
மாடு மயேக் கவும் ஆடு காக் கவும்,
வழிகள் அமைக்கவும் கழிவடை சும் க்கவும்
திருவடி தொழுதுநம் பெருமை காக் கவும்
வரும்படி நமக்கு வதைது வணங்கவும்
நாலாம் வகுப்பு நமக்கு வேண்டுமே"
என்றனர்.

"படதை தலைவரைக் கடிதில் அழைப்பிக் க"
என்றான் மன்னன்.
குதித் தோடினான் ஒரு குள்ளப் பார்ப்பனன்.
பார்ப்பனர் பால் பகர்வான் மன்னன்:
"அரண்மனை வேலைகள் அனதையும் நீ விரி
பார்த்திட வேண்டும். பணியா ளர்கள்
வரும் வரகைக் கும்" என்ன,
"அடடா! சரூப்புத் துடபைபது மாதல்
அடப்புத் தொழில் வரை நடத்துவோம்" என்றனர்.
பார்ப்பன ஆடவர் பார்ப்பனப் பெண்டிர்
அனைவரும் பணிசெய் அரண்மனை வந்தனர்.
மன்னனும் மன்னியும் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

அழகன் வந்தான்.
"எங்குவந் தாய்?" என எரிந்தான் மன்னன்
"சமம்மறித் திறலும் சலேவிழிப் பொன்னியும்
பொன்னிசல் ஆடிப் பொழுதுபோக்கு கின்றார்.
வையத் திறலோ
மாசுடநீ க்கித் தசேடநை அணிவான்
ஏனெனில்,
ஆண்டா ளானதன் அன்பு மாமி
மாப்பிள்ளை பார்க்க வருகின் றாளாம்"
என்றான்.
மன்னி அழுதாள். மன்னவன் சீறி
"இவர்கள் சிறையினிற் றெப்படி வந்தனர்?"
என்று கட்டான்.
"காவலர் எவரும் காணேன் அங்கே?"
என்றான் அழகன்.
"எப்படி வரலாம் இவர்கள்?" என்று
மன்னன் கட்டான்.
"அவர்களைக் கட்டை வண்டும். அவர்கள்
வாளைக் கையில் வதைத் திருக் கின்றனர்"
என்றான் அழகன்.
பார்ப்பனர் தம்மைக் கப்பிட்டு மன்னன்,
"வையத் திறலை, மறியை, வஞ்சியைக்
கட்டுஞ் சிறை வதைத் துக் காவ லிருங்கள்.
என்றன் ஆணை இது" வனெக் கறினான்.
"புல்லநே து கையில் வில்லநே து வோம் யாம்"

என்று பார்ப்பனர் இயம்பினர்.
மகிழ்ச்சி என்றான் மன்னன்.
"ஆயினும்,
மல்லநே து மன்னர்க்குச் சலவாக் கில்லையே
எப்படி அதுசெய் ஏலும்?" என்றனர்.
அழகன் சிரித்தான்.
நன்றென மன்னன் இஞ்சி
தின்ற குரங்குபோல் திகைத்தான் குந்தியே.

ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி.
ஐந்தாம் பகுதி: ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல்
தாங்கா ஆவலில் தன்படதைத் தலவைவனை
ஆங்கெதிர் பார்த்துத் தமர்ந் திருந்தான் அரசன்
அன்னவன் வந்து வணங்கினான்.

□ □ □ □ □ : □ □ □ □ .

ஐந்தாம் பகுதி : ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி, ஐந்தாம் பகுதி.

அகவல்
ஆளும் சாதியார் அதிகா ரத் தினர்
வாளும் கையுமாய் வந்து மன்னனை,
"நாலாளு சாதியும் மலோளு சாதியும்
ஆலும் விழுதும் ஆவார். இதனை
நாமறி வோமே, அறிந்தும் இத
தீ மை புரிந்தது தீ மை" என றாரே!
அறுசீ ர் விருத்தம்
"நரே ந் திட்ட நிலைமை தன்னை
நிகழ் த்துவனே உறவி னனோரே,
சார ந் திட்ட ஆண்டாள் என்னும்
படிக் காரி தனப் பெண் ணாளதை
தரே ந் திட்டான் மணமே செய்யத்
திரும்புகன்" என்றான் மன்னன்!
ஆர ந் தது விழியிற சநெ தீ ;
"ஐயையோ!" என்றார் வந்தோர்.
"அன்றியும் எனக் கொழுந்தி
சமெம் மறித் திறலை அண்டி
நின்றனள். சிறையில் வதைத்தனே.
நிலைகடெட் சமெம் மறிக் கும்
பன் முறை சொன்னனே களோன் ;
படசிறை என்றனே. மலேமும்
என்பிள்ளை என்றும் பாரனே

சிறையினில் இருக்கச் செய்தனே.
"பணியாளர் தோழி மார்கள்
இதயைலெ லாம் பார்த்திருந்தார்
அணியணி யாகச் சனெ றார்
அரண்மனை வலே விட்டே!
துணிவுடன் நகரகைக் கட்டித்
திற் றினார் மலே வகுப்பை!
பணிவுடன் பணிகள் செய்து
பார்ப்பனர் உதவு கின்றார்.
"அரண்மனைப் பின்புறத்தே
அம்மறித் திறலும், பொன்னி
ஓரத்தியோ டுள்ளான். என்றன்
உயர் மறைத் தன், பணிப் பெண் ணாளதை
திரும்பம் புரிய வணே டி
ஆவன செய்கின்றானாம்.
அருளு சிறகைக் காவல் இல்லை
அனவைவரும் இவ்வா றானார்."
என்றனன் மன்னன். இந்த

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

இழிவினகைக் கட்டி ருந்த
மன்னரின் மரபினோர்கள்
வாளொடும் கிளம்பினார்கள்.
"புன்றொழில் புரிந்து ளாரபை
புதுகைக்கின்றோம்" எனக் கொதித்தார்.
சென்றனர், "சாதி வாழ்க
தீ யர்கள் வீழ்க!" என்றே.
போயினார் அரண் மனகைக்குப்
புறக்கட்டில் அவர்கள் இல்லலை.
தீ யர்கள் மறைந்தார் என்று
செப்பினார். அரசன் கட்டை
நாயினை ஒப்பா ரோடும்
நகரின் கலகம் செய்யப்
போயினார். போவீ ர் என்றான்
அஞ்சினர் பொய்கையாள் வார்.

0000:000000000000 0000.
00000:0000.
0000000000:00000,00000000000,0000000000.

அகவல்
"பெருநாட்டும்படையே, திருநாடும் தன்னை
முற்றுகையிட்டதே முற்றுகையிட்டதே!"
என்று கவினார் எங்கணும் மக்கள்!
தீ மகைநித்தது சிவநகரப் பெருமணி!
அரசன் படையை அழைத்தான் விரைவில்!

படையின் தலையன் பரபரப் புற்றான்
தரேப்படையென்று சரேப்பீ ர் என்றான்
பரிப்படையெழுக என்று பகர்ந்தான்
யானபை படையும் எழுக என்றான்
காலாட்டையும் காண்க என்றான்
நாலாளு சாதியார் நாமாட்டோம் என்றனர்
மன்னாளு சாதியார் முணுமுணுத்தனர்
இரண்டாளு சாதியார் இருநூறு பரேகள்
திரண்டெழுந்தனர் மருண்ட நெஞ்சொடும்
முதன்மகை சாதியார் மக்கைப் பிபிக்க
அரண்மனையைச் சோற்றை அருந்துவதன்றி
போரேயணுகோமே "நமோ
நாராயணா" என்று நவின்ருசென்றனர்.

0000:000000 00000000 000 000000000.
00000:0000.

அகவல்
நாட்டு மக்கட்கு நல் வழி காட்டச்
சயே வையத் திறல், சமெ மறித் திறல்
சொற்பெருக காற்றுவர் என்று
நற்பெரு மக்கள் நண்ணினார் ஆங்கே.
எண்சீர் விருத்தம்
மடேயை மலே ஏறிநின்றான் மன்னன் மனைத் தன்
விருப்பத் தால் நகரமக்கள் வாழ்க என்றார்
வாடாத மலர் முகத்தான் வணக்கம் கஃறி
"மாண்புடையீர், திறல் நாட்டு மக்காள், களீர்!
பீட்டுடைய நம் திறல் நாடதனை நோக்கிப்
பெருநாட்டான் பெரும் படையைக் கட்டி வந்தான்
வாடிடநாம் முற்றுகையும் போட்டு விட்டான்
மன்னவரின் அதிர்வெடியில் மருந்தேயில்லை.
பிரமன் முகம் தனில் நான்கு வகையாம் மக்கள்
பிறந்தாராம். பார்த்தாராம் என்றன்தந்தை.
பிரமன் முகந் தனிற்பார்ப்பார் பிறந்திட்டாராம்
பிரமன் தோள் பெற்றதுவாம் மன்னர்தம்மை;
பிரமனிடை தனிற்பிறந்தார் வாணிகர்கள்;
பிரமனடியிற்பிறந்தார் உலகிலுள்ள
பெருமக்கள். இதுமனுந்நீல ஆரியர் சொல்
பிழைக்கவந்த ஏமாற்றுக் காரர் சஃழ்ச்சி.
அரசன்மகன் உங்களினப் பெண்ணை நத்தல்
அடக்காதாம். அதற்கென்னைச் சிறையில் வதைத்தான்.
அரசன் எழிற்கொழுந்தியார் என்கிற நன்னை
அகம் பறித்தார் சமெமறியார் அதுவும் குற்றம்

37 / 46

பெண்டாட்டி பிள்ளையுடன் அரணம் எனக்குள்
 பெருநாட்டான் அருள்பெற்று விபீ டணன்தான்
 பெற்றபயன் பெறுவோமே எனக்க யிற்றை
 அருணாச லப்பெரும்பு ராணம் சாத்தி
 அவனடியே உய்யும் வழி என்கின் றார்கள்.
 மறே சாதி யார் நிலைமை இவ்வாறாக
 மலேமநாம் செய்த்தக்க தின்ன தனென்று
 சறே கருங்கண் பொன்னியார்க் கன்பரான
 சமெம்றியார் என்னருமசை சிறிய தந்தை
 சாற்றிடுவார் கருத்தோடு கடேபீ ர்மு என்று
 தன்னுரையை முடித்தமர்ந்தான் மன்னர் மறைந்தன்.
 "மாற்றையர்ந்த பொன்போன்ற திறல் நாட்டாரே
 வணங்குகின்றனே" என்றுரைத்து மறிபு கல்வான்:
 "திறல் நாட்டின் மலேவந்த பெருநாட்டானசை
 சிதறடிக் கவணெட்டுமனெச் செப்பு கின்றீர்.
 பொறுத்திருங்கள்! பெருநாட்டான் வரட்டும் உள்ளே
 போட்டும் தன்கொடியை! மகிழ்ந்திட்டும்
 வறெககாதீர் படமைறவர் விளையாட்டும்
 வறெறிவிழாக் கொண்டாட்டம் நடந்தேறட்டும்.
 திறல் நாட்டின் நம்மறவர் தமக்கும் இந்தத்
 திட்டத்தை நன்றாகச் சொல்லி வைப்பீர்.
 தனித்தனியே பகமைறவர் தம்மகை கண்டு
 தாழ்சாதி எனநம்மலே உயர்ந்தோர் வதைத்
 மனப்போக்கை அவர்மனத்தில் ஏற்ற வணெட்டும்;
 மற்றவற்றையாமுரபைப்போம் அவ்வப் போதில்.
 இனத்தோடே இனம்சேரோம்! ஆளும் சாதி
 இங்குள்ள ஆளுஞ் சாதியையே சேரோம்.
 அனதைதுள்ள கலோல்கொண்டார் நல்கொண்டாரை
 ஆட்கொள்ள வணெடியவர் நாமே" என்றான்.

40

(கட்டம் முடிந்தது.)

34

இடம்: திறல்நாடு, நகர்.

நேரம்: காலை.

உறுப்பினர்: பெருநாட்டு மன்னன், பெருநாட்டுப் படகைகள்,
 திறல்நாட்டு மக்கள்.

அகவல்

கலோட்டமலே வள்ளைக் கொடி பறந்தது!
 பட்டையில் பெருநாட்டுப் படகைகள் நுழைந்தன.
 பெரும்படை பின்வர ஒருமணித் தரில
 பெருநாட்டு மன்னன் திருநகர் புகுங்கால்,
 நேற்றுப் புலித் திறல் சோற்றை உண்ட
 சிறுமதிப் பார்ப்பனர் நிறைநீர்க் குடத்தொடும்
 நறுமலரத் தாரொடும் நன்றெதிர் கொண்டு,
 "வருக பெருநாட்டு மன்னரே வருக!
 திருமாற் பிறப்பெனும் சமெமலே வருக!

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

புலித்திறல் மன்னனால் பட்டது போதும்
மனுநீல தன்னை மன்னரே காக்க
இனிமலே எங்கள் தனிநலந் தன்னை
நாடக நாடக நன்றே வாழ்க
சுட்டக மாலை!" என்று சுட்டி
நல்வர வறே பு நடத்திய அளவில்,
அரசனும் வணங்கி, "அறம்பிசு காமல்
பெருமனை மனுநீல பிழைபடாமல்
பார்ப்பனார் நன்மை பழுது படாமல்
காப்போம்" என்று கழறி முடித்தான்.
நாற்படை, முழக்கொடு நகர்மறே சின்றன.
தனேகட்டில் ஈக்கள் சிறிந்தன போல
வானுயர் வீடுதோறும் வாயிலில் மக்கள்
தலைவதைத் திருந்தார் தம்முளம் மறைத்தே
பெருநாட்டும் பிறகை கொடி திறல் நாடும் பெற்றது.
பெருநாட்டும் மன்னனும் பெரும்படை மறவரும்
திறல்நாட்டரண்மனை சரேந்தனர் உடனே!
புலித்திறல் சிறையில் புகுத்தப் பட்டான்.
பிரமன் தோளில் பிறந்த பட்டைகள்
மரியாதையாகப் பெருஞ்சிறை சின்றனர்.
மருமகனாகும் வயைத் திறலை
விரைவில் தடே விடும் தான் ஆட்களை!
பெருநாட்டான் தன் பெரும்படை மறவர்க்கு
விடும்புறை தந்தான். வணைபிப் பார்ப்பனார்
அரண்மனை அரிசியில் விருந்துண்பித்தார்.
மரசுறவை வோனவை அரசன் அழைத்தே
"அரசியல் திட்டம் அமைப்பதற்கும்"

41

வயைத் திறலைஎன் மகளுக் காகத்
திரும்ப உறுதி செய்வதற்கும்
நாளகை காலநாட்டும் மக்கள்
மாளிகை வரும்படி மணிமுரசுறகை"
என்றான். யானை வள்ளுவன்
நன்றென்பணிந்து நடந்தான் ஆங்கே.

35

இடம்: திறல்நாட்டும் மாளிகை.

நேரம்: காலநாடு.

உறுப்பினர்: அனைவரும்.

அகவல்

மனைபட்டும் மெத்தை விரித்த பெருந்தரை,
நன்முறை ஓவிய நாற்புறச் சுவர்,
கற்றச்சுர கதைத்திறம் காட்டும் ஆயிரங்கால்,
பொற்கட்டில் பன்மணி புதைத்த மனைமட்டும்,
வருகென்ப பொற்பாவை வரவறேகும் முன்வாயில்,
பெருமக்கள் மகிழ்ந்துபோம் பின்புறப் பெருவாயில்,
நாற்புறத்தென்றல் வாரக்கும் நாற்புறச் சன்னல்கள்,

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

நிறந்தரு பவழம், நீ லம், மாணிக் கம்
சுடர் விடும் மூத துத் தொங்கல்கள் இடையிடை,
அடசைவர சரே அங்கங்குக் கலைப் பொருள்,
ஆன மாளிகைநடும் அடலறே சும்பப் பதோர்
வானில வறெறித் த மணிக் குடை இருக்கையில்
வென்றபெரு நாட்டான் வீ ற் றிருந்தான்.
அன்னனோன் அமசை சன் அருகினில் இருந்தான்.
படையின் தலைவனும் பாங்கில் அமர்ந்தான்.
மூரசும் மூழங்கும் முன்புற வாயிலால்
வரும் பெரு மக்கள் மலைபுரள் அருவி!
திறல் நாட்டும் மறவரும் சமீப மறித் திறலும்
வையத் திறலும் தம் மூரூ மாற்றி
நீ று படித்த நெருப்பென இருந்தனர்.
ஆண்டாள் ஒருபுறம் அவள் மகள் ஒருபுறம்
ஈண்டிழைப் பொன்னி ஒருபுறம் இருந்தனர்.
தொலைவிலோர் மலையில் தோன்றா வண்ணம்
அழகன் இருந்தான் அச்சத் தோட்டே.
பழந் திறல் நாட்டினர் பல்லா யிரவர்,
பெருநாட்டும் மறவர் ஒருசில நூற்றவர்
ஆங்கே கலந்தபடி அமர்ந்திருந்தனர்.
வையத் திறலோன் வந்துவிட்டானா?
என்றுபன் முறைகேட்டான். இல்லை என்று
சொன்னார். சொற்பொழிவு தொடங்கினான்:
"திறல் நாட்டும் மக்களே, சபிப்புதல் கேட்பீர்!
இத் திறல் நாட்டோ, என்பகையான
மலைநாட்டோடும் கலந்து கொள்ள
இருப்பதால் நான் படையெடுக்க நேர்ந்தது;
வென்றேன். சிறையில் உம் வநே தரையெடுத்தேன்.
திறல் நாட்டும் தனில் என் பிறைக்கொடி ஏற்றினேன்.

42

இவ்வாறிருக்க, இனிஇந் நாட்டின்
ஆட்சிமுறையெவ்வாறமையெண்ணும்?
என்பது பற்றி இயம்புகின்றேன்;
என்றன் உறவினன், மன்னர் மரபினன்
ஆன ஒருவனே இந் நாட்டரசன்.
வரும் அவ் வரசன் பெருநாட்டிற்குப்
போர்த்துணைநாளும் புரிய வணேண்டும்.
மலேமும் அந்த வநே தன் பார்ப்பனன்
மறைநிலைக்கு மதிப்பீய வணேண்டும்.
இத் தனையெகரூதி இந் நாட்டும் மன்னரின்
மகனாக் கேளன் மகளையத் தரவும்
விரும்பினேன். அவனும் விரும்புவதாக
அறிந்தேன்; மகிழ்ந்தேன். ஆதலால் இந் தத்
திறல் நாட்டையாள் பவன் திறல் நாட்டினனே!
வையத் திறல் என் மகளைய மணப்பதாய்
இன்றே உறுதி இயம்பினால் நாளையே

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

மண முடித்து, மணிமுடி பறெலாம்!
வயைத் திறலோன் வராமையாலே
அன்னோன் சார்பில் இந்நாட் டார்கள்
உறுதி கபறினும் ஒப்புக் கொள்வனே"
என்று மன்னன் இயம்பிய அளவில்,
கபினும் கோலும், குள்ளமும் வளெளதைத்
தாடியும் மீ சயையும், தள்ளா உடலுமாய்
எழுந்து நின்றான் ஒரு
கிழவன் அரசனகைக் கட்டான் ஆங்கே.
இணைக்கிறான் ஆசிரியப்பா
"உங்கள் உறவாதான் ஊராள் வணைட்டுமோ?
வநேதன் சயேதான் வநேதாக வணைட்டுமோ?"
என்று கிழவன் கட்டான்.
"கட்டே பீ ர் கட்டே பீ ர்" என்று
முன்னுள்ள மக்கள் முழக்கஞ் சயெ்தனர்!
"எங்கள் உறவாதான் ஆள ஏற்றவன்
வநேதன் சயேதான் வநேதாக வணைட்டும்"
என்றான் வநேதன்.
"எங்களில் ஒருவன் ஏன் ஆளக் கட்டாது?
சொல்குமோ என்றான் கிழவன்.
நாடாள்வதன்று நாலாஞ் சாதி"
என்றான் மன்னன்.
"சாதி ஒழிக! சாதி ஒழிக!"
என்று முழங்கினர் எதிரில் மக்கள்!
"எங்கள் நாட்டைக் கினிவரும் மன்னன்
உங்கட்குப் போரில் உதவ வணைட்டுமோ?
பாரோர் நாட்டை நீ ர் பறிக் கநினைத்தால்
சீ ராம் திறல்நாடு சரே வணைட்டுமோ?"
என்று கட்டான் முதியோன்.
"நன்று கட்டே பீ ர் நன்று கட்டே பீ ர்"
என்றனர் மக்கள்.
"ஆம் ஆம்" என்றே அதிர்த்தான் மன்னன்.

43

"பார்ப்பனர் மறையைப் பறந்தமிழ் மக்கள்
மாயப்பது தீ தனோ? வளர்ப்பது கடனோ?"
என்றான் முதியோன்.
"ஆம்" என்று மன்னன் தீ முகம் காட்டினான்.
"பார்ப்பனர் பொய்மறை பாழ்பட" என்று
கபிப்பாடு போட்டனர் மக்கள்.
"வயைத் திறல் உம் மகளை மணக்கும்
எண்ணம் அவனுக் கிருந்த தில்லை;
இருக்கப் போவதும் இல்லை; இதனை
இளங்கோ சார்பில் யானுரகைக் கின்றனே"
என்றான் முதியோன்.
"ஆம் ஆம்" என்றே அனைவரும் கபிவினர்!
சின்ன முகத்துடன் மன்னன் "கிழவரே,

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

வயைத் திறலை மன்னன் ஓறுத் தது

பொய்யோ?" என்றான்.

"மன்னன் தன்னன்" மதைத் துனர மகளை

மணக்கச் சொன்னான். மறுத்தான் வயைன்

அதனால்

ஓறுத்தான்" என்றான்.

"சிறைமீட்டு வரூக புலித் திறலை" என்று

பெருநாட்டு மன்னன் உரைத்தான்.

திறல் நாட்டு மன்னன் அவ்விடம் சேர்ந்தான்.

"வயைத் திறலைச் சிறையில் வைத்தனை

மெய்யாக காரணம் விளம்" பனெக் கடைக்,

புலித் திறல் புகல்வான்:

"உன் மகள் தனையும் என் மகன் மறுத்தான்

என் மதைத் துனன் மகள் தன்னையும் மறுத்தான்

வலையைக் காரி மின்னொளி தன்னை

மாலையிட்டு மன்னர் மரபையே

அழிக்க எண்ணினான்! அடதைத் தனைச் சிறையில்"

என்ன,

பெருநாட்டான், வாள் உருவி

"புரட்சியோ! புரட்சியோ! கிழவரே,

உரைப்பதென்ன" என்று

மன்னன் கடைக்க

கிழவன், "மன்னா கிளத்துதல் கடைக்,

சாதியில்லை

பார்ப்பன வகுப்பும் பார்ப்பன நிற்களும்

பொய்யே!

மதம் எனல் தமிழ் வயைத்தின் பகை!

ஆள்வோர் என்றும் அடங்குவோர் என்றும்

பிறந்தார் என்பது சரடும்.

தனிஓர் மனிதன் தன் விருப்பப்படி

இனிநாட்டை ஆள்வதென்பதில்லை!

மக்கள் சரிநிகர்!

எல்லாத் துறையிலும், எவரும் நிகரே

நெடுநாட்டு மக்களின் படியினர் (பிரதிநிதிகள்)

குடியரசு நாட்டில் எம் கொள்கையாகும்"

என்று கிழவன் இளைஞனாய் நின்றான்.

44

மன்னன் வயைத் திறலைக் கண்டான்.

கையால் தன் வாள் காட்டி,

"என் மகள் 'பெருந்திரு' என்னும் மங்கையை

மணந்துகொள்; இன்றேல் மன்னன் மதைத் துனன்

மகளை மணந்துகொள்! மக்களில் தாழ்ந்த

மின்னொளி தன்னை விரும்புதல் நீக்க;

என்னொளி வாழ்க கிரையா காதே"

என்றான்.

"ஏஏ!" என்றனர் இருந்த மக்கள்!

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

வயைத் திறல்தன் வாளை உருவினான்.
"படையின் தலவைனே பற்றுக் இவனை"
என்று படதைத் தலவை வனுக்குக்
கட்டளையிட்டான் மன்னன்!
எட்டிற்று மறித்திறல் இடிக் குரல் எங்குமே.
பாட்டு
மக்களின் உரிமகைக்குத் துக்கவீரர் வாளை
மன்னரின் தனியாட்சி வீழ்க - நாட்டு
மக்களின் உரிமகைக்கு...
(திறல் நாட்டு மறவரின் மக்களின் வாள் சூழலுகின்றன.
பெருநாட்டுப் படதைத் தலவைனும், அவனைச் சார்ந்த
சில மறவர்களும் எதிர்க்கிறார்கள்.)
மக்கட் கடலில் மறகைக் குமிழிகள்
மறுப்பவர் மாள்க மாள்க மாள்கவே - நாட்டு
மக்களின் உரிமகைக்கு...
(எதிர்த்தோர் இறந்துபடிகின்றனர். இரு மன்னரும்
படதைத் தலவைர்களும், ஆளும் இனத்தோரும்
பிணிக் கப்படிகின்றனர்.)
தக்கதோர் ஆட்சி மக்களின் மன்றம்!
சரிநிகர் எல்லாரும் என்றோம்.
பொய்க்கதை மறையெனல் புரட்டே
புரட்சியில் மலர்க் இனப் வாழ்வே!
(பிணிக் கப் பெற்றவர் சிறைச் சேர்க்கப் பெற்றனர்.)

36

இடம்: நகர்கள், சிற்றூர்கள்.
நேரம்: மாலையே.
உறுப்பினர்: முரசறைவோன்.
அகவல்
யானமைலே வள்ளுவன் இயம்புவான் முரசறைந்து:
"புனைக்கண்போலும் பொரிக்கறிக் காக
ஆளும் கிரண்டுகத் தரிக் காய் அடகை.

45

செங்கை இரண்டளவு சீரகச் சம்பா
அடகை அங்கங்கு மக்கள் அனைவரும்!
பொன்னிறப் பரப்பும் புத்தூருக்கு நய்யும்
ஓரகையளவு பெருகுவை வொருவரும்!
பாகற் புளிக் குழம்பும் பழமிளகின் சாறும்
ஆகத் தக்கன அடகை எவரும்!
ஆழாக் குத் தயிர் அடகைய் ஒவ்வொரு
வாழை இலைஇவை வழங்குவார் தருத்தோறும்.
விருந்தே நாளை விடியலில் அனைவரும்
அருந்துக குடியாட்சி அமைக்கும் நினவிலே!"
இதுகடேட்டுத் தருத் தோறும் பொதுவில்லம்
எதுவெனக் கடேட்டே ஏகினர்
அதுவது பெற்றே அடனைத் தனர் வீட்டையே.

37

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

இடம்: மின்னொளி வீட்டு முன்வெளி.

நேரம்: விடியல்.

உறுப்பினர்: மின்னொளி, ஆண்டாள், விருந்தினர், வயைத்திறல்.

அகவல்

வீட்டெதிர் ஆண்டாள் மின்னொளிக் குத்
தலைவாரு கின்றாள். புதையல் மின்னொளியே
மன்னன் மகனான மணந்த பின்னர்
என்னை மறப்பாயோமோ என்றாள் அன்னை.

"ஏழைகள் அனைவரும் கழகைக் குடிக்
வாழையிலையில் வார்த்தையெ ஓடையில்,
மிதக்கும் பல்கறிச் சோறு விழுங்கும்
மன்னன் மகனை மணக்கவே மாட்டனே"
என்றாள் மின்னொளி. அன்னை திடுக்கிட்டு
"முன்னர் உன்காதல் மொய்த்த துவெண்மலே?"

என்று கேட்டாள். ஏந்திழை "அம்மா
ஏழ்மை கண்ட இடமெல்லாம் காதல்

தாழ்மையலே என உளம் தாவாதல் அன்றி
உடல் மிசைக் காதல் உற்றிலனே" என்றாள்.

"அழகனை உன் உளம் அண்டிற்றோ" என
அன்னை, மின்னொளி தன்னகைக் கேட்டாள்.

"அழகன் ஏழ்மையை அணுகிய தன்னுளம்
என்னுடல் அவனுடற் கில்லை" என்றாள்.

"மின்னொளி என்னுடன் விரைவில் வருக
அருந்திட வேண்டும் விருந்த" தன்னொள்தாய்.

இருவரும் எழுந்தார்; விருந்துக் கக்கினார்.

வாகை நீழலில் மறித்திறல் பொன்னி

ஓகையோடும் உண்டனர் விருந்தே!

அரசின் நீழலில் அழகனும் பிறரும்

அருந்தினர் இனிய விருந்து மகிழ்ந்தே!

வெங்கையின் நீழலில் வேறு பலப் பலர்

46

தாங்கா மகிழ்ச்சியில் தாம் உண்டிருந்தார்.

மாவின நீழலில் வயைத் திறலோன்

பாவையளைத் திரைத் திருந்தனன்.

வீட்டினர் யாவரும் விருந்துண்ணுநிலை

பார்த்து வந்தாள் பாவை மின்னொளி.

மரத்து நீழலில் வாயார உண்பார்

சரிநிலை கண்டாள் தையல் மின்னொளி.

அரசின் நீழலில் அழகனைக் கண்டாள்;

அழகன் வயைனை அணுகுநீ என்றான்.

அழகன் பால் ஏழ்மை அறிகிலாள் மின்னொளி.

மாவின நீழலில் வயைனைக் கண்டாள்.

மன்னன் மகனை வயைத் திறலிடம்

காணு கில்லாள்! கண்ட வயைத் திறல்

அண்டையில் அமர்களை ஆவலில் அழைத்தான்;

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:19 -

கணெட்டை விழியாள் கிட்ட அமர்ந்தாள்.
 "கத்தரிப் பொரியலும், கரும்பாகற் குழம்பும்,
 புத்துருக்கு நயெய்யும், பொன்னிறப் பருப்பும்,
 மிளகின் சாறும், புளியாத தயிரும்
 அனைவர்க்கும் நிகரே! ஆயினும் மின்னொளி
 உனக்கொன்றதிகம்" என்றுரைத்தான் வயைன்.
 என்ன என்றாள் மின்னொளி;
 சின்னதோர் மூத்தம் தந்தான்.
 அன்னதனோடே அருந்தினாள் விருந்தே.

38

இடம்: திறல்நாட்டு அரண்மனை.

நேரம்: மாலையே.

உறுப்பினர்: அனைவரும்.

அகவல

அனைவரும் திறல்நாட்டரண்மனை நிறைந்தனர்.
 சமெம்மறித் திறல் எழுந்தது
 கமைமலர் கப்பிக் கழறுவான் ஆங்கே.
 எண்சீர் விருத்தம்
 நாட்டினிலே குடியரசை நாட்டிவிட்டோம் இந்நாள்
 நல்லபல சட்டங்கள் அமைத்திடுதல் வணேட்டும்
 காட்டோமே சாதிமணம்! கலப்புமணம் ஒன்றே
 நல்வழிக்குக் கைகாட்டி! கட்டாயக் கல்வி
 ஊட்டிடுவோம் மூதியோர்க்கும் மாணவர்க்கும் நன்றே
 உழையானை நோயாளி ஊர் திருடி என்போம்.
 கட்டைஇனி விலகொடுத்து வாங்கோமே; சாதி
 கீழ்மலே என்றுரைப்பவர்கள் வாழுவது சிறியே.
 ஒருகடவுள் உண்டென்போம்! உருவணக்கம் ஒப்போம்!
 உள்ளபல சண்டையெல்லாம் ஒழியும்மதம் ஒழிந்தால்!

47

திரைக்கோயில் தொழிற்சாலையே! பார்ப்பனரும் கையில்
 சங்கோலநீர் தும்பிறரும் மக்களையே சார்ந்தோரே!
 பெருவாழ்வுக் கிவையெல்லாம் அடிப்படதைத் திட்டங்கள்
 பிறிதுள்ள சட்டங்கள் அறிஞர் அமைப்பார்கள்.
 வருநாளில் குடிமக்கள் படியினரின் தரேதல்
 வகுப்பதற்கே இன்றுசிறு குழுஅமைப்பீர்" என்றான்.
 சமெம்மறியே முதலாகப் பதினமர்களதைத் தரேந்தார்;
 திறல்நாட்டின் குடியரசைச் செயற்படுத்தச் சொன்னார்.
 சமெம்மறிக்கும் பொன்னிக்கும் மின்னொளிக் கும் வயைத்
 திறலுக்கும் நட்பைற்ற திருமணம் பாராட்டி
 நம்மருமை நாடன்றிப் பெருநாட்டை இந்த
 நன்னிலையில் சேர்ப்பதற்கும் திட்டமிட்டார் மக்கள்.
 "சமெம்மையுறத் திருநாட்டில் மணிக்கொடியும் ஏற்றித்
 திகழ்ந்திடுக உலகமெல்லாம் குடியரசே" என்றார்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:19 -

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166b.htm#2>. அமிழ்து எது